

NASTAWANIE (3) *sb n*

Pierwsze i trzecie a jasne, drugie pochylone.

sg G nastawania (1). ◇ L nastawaniu (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w. s.v. nastać.

Obejmowanie stanowiska [czyje: ai poss (2), G pron (1)] (3) :

*Wyrażenie: »nastawanie jednego po drugim« (1): W tym rządzie łuccesiey/ álbo nástawania iednego po drugim/ żadnego Biskupá Donátifty nienaydziećie. *WujJud* 136.*

*Wyrażenie przyimkowe: »na nastawaniu swym« = na początku sprawowania urzędu [szyk zmienny] (2): Cárogroccy Pátryárchowie ná swym nástawaniu wyznánie wiáry do Papieżá pošyłáli. *SkarJedn* D3v, 262.*

Cf NASTAWAĆ

JR, KW